

Reverendi J. Marci - Antonij Amalthægi ad
Nicolaum in oppido Mothæ.

Nicolaus, qui jura tenes, qui carmina Phœbi
Liquis Deum pura religione colis.
Scripsere Œdipodem alii, sœvumque Thiesten,
Phajidaz. et Scyllam crimine utraq. ream.
Theræ. in volucrum, sequa cum conjuge versum
Et raptum Hymphii gurgite solitis Hylam.
Icaron immersum penitus subactibus alto,
Et dubii senis Hermaproditon aquis.
Gorgonas, Argivas, Centauros, diræ. monstra,
Et quicquid mendax Græcia jam cecinit.
Non te vana juvant veterum ludibria vatum,
Non hæc, Nicolaus, scribere cura tibi est.
Sed tua scripta docent Natum de Virgine Verbum,
Cum prout perpetua est, qui Deitate Deus.

Ejusdem ad Lazarium militem.

Miles, presidium mee Cameræ,
Cunctæ quem metuant Dacæ cohortes,
Versus accipe Lazarus nostros,
Cum nunquam poterit furor potentij.

Ejusdem ad Jovem.

Jupiter ex alto Cererem vixi mittis Olympo,
Luz segetes tribuat, gens tua cuncta perit.
Bacchus adest, totasque viris sua dona ministrat,
Subtrahit ex segetes omnibus una Ceres.

Hospitibus

Hospitibus te jura ferunt dare Jupiter aqua,
Hæc modo si dederis omnibus æquus eris.
Tunc tibi vota ferunt, Baucis Cererique litantes,
Frugibus acceptis, ut bona vina bibant.

✱

Eiusdem.

Da veniam queso; vel si vexare Poetam
Forte paras, Dominum non minus ure meum.

=====

EX CATAPANO, sive, NECROLOGIO ECCLESIAE MAJORIS
Tricesimi, manu Ant. Belloni Not. descripto, in Plebani domo
existente, extraxit I. Ios. Liv. hinc usque ad num. 414.

✱

Non videtur veri dissimile Civitatem Nobiliss. utinensem approbas-
se quondam Tricesimanos solos ex omnibus Patris orig. cives
suos esse, sibiq. cum primis charissimos adhuc habere; quod
cum honesta industria, tum egregia virtute fortunam et glo-
riam sibi parare ceperint, a quibus bene ceptis nunquam pro-
stea destiterint.

Felicianos, Pilosos et Superbos de Populo Ræque Tricesimensi benemeri-
tos Ant. Bellonus scribe non censor, sed abeundarius ordine ser-
vato Alphabeti amicos suos in fronte hac paginæ, marmore
aliisque dignissimos, ad perpetuam familiarum memoriam
magna reverentia collocavit.

Scribe, Pilose tibi, Felicibus, atque Superbis,

Sed non agricolis, si vocer, ipse adoro.

Quod laudatis opus, sciunt qui vomere terram

Vix censent dignum munere Casoli.

Quid tum, quam chartis vos concilietis honorem;

Quod reprobant amplius muneris instar erit.

In Catapani Frontispicio.

=====

Ad Seruum

Ad Serenissimum Principem Venetiarum
Populus Scti Danielis
Epigramma Hieronymi Sinio.
Qui potuit se vos Daniel mulcere Leone,
Ille tui implorat Marce Leonis opem.
Fas fuerit Divo Divum suaverrere, magnum
Est homines, majus promeruisse Deos.

x
D. O. M.

Hieronymo Sinio, Viri innocua vite
Morumque suavitate
Et elegancia incomparabili
Oratori et Poetæ
Vel antiquis illis comparando
Qui singulari in Divum Andream pietate
Et devotione incensus
In hac ei sacra Adicula

Vivens sibi sepulcrum elegit
Vixit annos LXXII. Menses V. Dies X.

Obiit. XIII. Kal. Apr. Anno MDCII.
Jacobus abbas Sinius Protonot. Apost.

Clementi VIII Pont. Opt. Max.
A secretis et intimo cubiculo
Patruo Optimo P.

iii
In Ecclesia S. Andree, prope S. Danielis Terra.

Philippi a Turre carmina ad Thomam Minorellum, ex ordine
Predicatorum Theologum.

Aetria me tenet, antiqui vix nominis umbras,
Utque animam servem, tu pietis, et valeam?
Qui valeam si ranae proceras male percutit aures,
Torquet et iniuriis tela cruenta culox?
Adde solum, celumque grave, insectamque paludem,
Quaeque latent animo, pretereoque libens.
Ergo fuge hinc citius, clamas instasque monendo;
Sic Mus, sic te Phœbus et ipse iubet.
Obsequar: et sparget postquam lux tertia Stygium,
Ulebit senos feridus axis equos
Podizium attingam, mediam quam dividit amaris.
Hæc mora: me exipiet lætior aura finis.
Est locus, antiqui duxerunt a Rove nomen,
In vastum propevat quæ brevis vada Padam
Non angusta domus, signat quam nomine Divus
Nuncius, iri quo considet in latere.
Quod medium est spatium, frontemque interiacet Aedis,
Somona, portorum gloria prima, beat.
Plurima ibi arbor, fecundat quam ramus adulter,
Nexibus inplexas itque relique vias.
Sed nequit erectum late spatiantibus umbris
Tollere sublimi vertice ad astra caput.
Nam ferrum subito crescentes demetit artus,
Et vetat insontem luxuriare comam.
Hinc sua dimidiis miratur brachia truncis,
Submissis coji frondibus ire solo.
Intulit hunc, portis infestum, Gallia cultum,
Naturamque suo subdidit ingenio.

— Sed levia.

Sed tercia hec: docuit peregrina licentia luxum,
Et fragilem sexum legibus esse suis.
Hinc damnata, nisi frangat patrimonia, vestit,
Et nisi sollicito remige mittat Arar.
Hinc ceras, et vigiles noctes, et alia precepta,
Et scens et curus, et sine teste domus.
At quid me rapiunt qui fastidia nostri?
Nunc pergam campos et sata rura loqui.
Non alias, seu flavae ceras, seu Bacchus in ora
Effundunt fructus uberiores sinus.
Aguine jam spicas videas surgere densas,
Quibus non messoris sufficit una manus.
Proximaque expectat largo vindemia censu
Divitis, autumnus dona referre iadis.
Iungit et vino, et socres recutitur habebit,
Feneratoris improbiti munere factus Eques?
Non tamen immeritum temerabunt Sabbata lectum:
Nox curto est verpo lex posita a Domino.
Ergo illic adero, postquam venerit Calendæ
Quas primo inscriptus Cesare mensis habet.
Sed sine te, nec lecta dies, nec fulgidus æther
Aut herbe involles, aut erit aura levis.
Ut venias jubeo: sis te promissa Dedisse,
Venturum, flammam cum vomet ore canis.
Vatum non fallas, faciat ne levis Apollo,
Ut nunquam scamnis egrediare suis

#

Eiusdem ad Victoriam Meliorium Barnabitan Xenia Adriensem
De laurentiano, quæ vexit litore Massa,
Ultima pars mensis non erit ista tuæ.

Nec parva

Nei parva ac tenuis, quod sit, fortasse dolebis,
Inot lateant pisces, si numerare velis.
Scilicet hic legitur proles immensa nataantum,
Et proset populus que novus esse pœdi.
Mille nos una pisces consumere cœna,
Nonne hec, Victorj, prodigiosa gula est.

De Profundis Psal. 129. a Hieronymo Aleandro Mottense, metro
translatum, cujus et alii Psalmi Benit. editi sunt.
Ex imo hoc boratro palmas cum voce tetendi
Ad Cœlum, implorans, summe Creator, opem.
Ne placidas nostris occlude precatibus aures,
Nubila sed mentij discute luce tua.
Si meritas ultor sumes pro crimine pœnas,
Supplacium quis erit tam grave ferre potis?
Quod tua scintillas mixtis Clementia jactat,
Integra, que imponis, jussa facesso libens.
Pollicitis anima ipsa tuis innixa recumbit,
Namque illi semper spes alimenta dedit.
Et cum sol radios, et cum vehit Hesperus umbras
Spe fideas Dei firma moretur opem
Quippe in eo solidas statuit Clementia sedes,
Unde ad nos gressus vertit amica salus.
Ille ergo nostra abiciet ceruice catena,
Et premere usque dabit sydera clara pede.

In mortem Margaritę Martineę D. Bapte Frumentarii
Portusnaonen. Urbini Gymnasiarchę.
Dum studet insani, ferroque ruentij acuto
Conjugis errantem continuisse manum,

Hos, quibus Hyrcanæ possent mitescere Tigres,
Margarita pio protulit ore sonos.
Me? me, spouse, petij? Vita mihi carior in me.
Iruis, et ferro pectora casta aperis?
Ah quid agis? Non tela, tua heu me infamia pinguis;
Dicar ab insano quæ ucidisse viro.
At morior: sed vivet amor post funera; tantum
Ne mea mors, queso, sit necis ansa tue.
Fortia quid jactas tua funera? Amantij amore
Fosse mori haud mirum est, hostem at amando mori.

DE ROMA MARMOREA.

Federici Frangipani Poemata

Ille ego, quæ quondam vixi tot clara triumphis,
Suavibus, ac tantis demum concussa ruinis
Marmore in hoc spiro captivus cinctus duobus
Regibus, annatos in me quos impulit audax
Gloria, et imperii male sanus perdidit aedor.
At vos regnantes, exemplo discite nostro,
Viribus haud ullis, fallaci haud fidere sorti;
Paraque servati, atque alicujus parcite Regis.

L. D. prosuit

In cupidinem Braxitelij.

Dormit Amor ridens Nemega in pelle volutus;
Monstra quid Alciden tot domuisse juvat?

Ox. MS. auctori cogno descriptis Mj.

Cimbriacus Poeta ad suum Libel.

Dum tantum properas exire ingratis libelle,
Seque putas doctis posse placere viris:
Dum tibi blandiris, dum tu te credis olere,
Ibis in aciem garrula pica nemus.
Quod si nos audis, Patriarche, tecta subito;
Illi, aut usquam, tutior epus potest.

✱

Quintii A. Emilianii Cimbriaci Poetae ac comitis Palatini
Ode Diolos Tetrastrophos ad Nicolaum Donatum Aguit
Patriarcham Coniasticos.

Antistes fidei nobilis arbor,
Qui sic ab Venetis ducis originem.
Ut si Chaonia purior alite,
Luz sacrum volitat nemus,
Si quando vacuum deditur oium,
Vel um alitibus species hostia;
Audis etiam post epulas eius,
Tum versus legitis meos,
Quos nam ad citharam lapsum, et tuos
Laudes sic obiter strinximus: utque
Addictam domui Cimbriaci sacre
Vatis credere barbiton.
Quod si me audieris, si dederis locum
In sacris mi aliquid pectoribus labens,
Cedar posse ferop, et stigio lacus,
Docto fluctere carmine,
Cedar pinguis blandius Orytheo
Amnis vorticibus, pistere concitos,
Inferno et voluere ethere pendulos
Sacro ducere pectine.

Quod

Quod si non mereor; tum alitibus ualij
Lus uictus ueneror tempora frondibus,
Proscindam et cutamq; ne ferax omnia
Frigis fabula conpitis.

Qui frangit sedibus, cornua deditus
Vates Aeolus non bene conuincam,
Iam prope melius perdere tempora
Et qui non redeunt dies.

##

De vet. Ag. Claritud. D. Haemil. Cimb. proet. et Com. Sat.
Papadiarum lib. VI ad Nic. Donatum Ag. Patriarcham.

Pregat honorate blandissima gloria gentij,
Et uere antiquae fama suprema domus:
Quod te sic meritum, sic integritate nitentem
Complexa est cupido non Aquileja finis.
Quod te suscepit sedes, Patriarchica sedes
Quam fuerat fasces est nunc tibi maior honor.
Preta licet titulos dederit, sed preta minores,
Natrix Ducei credita terra Iouis.

Dives opum grandes etiam tibi Cypros honores
Auxerit, idalijs quae fluit unda jugis.

Quidni? si phaeon plus luminis exhibet orti,
Quam cum noctuagor Cynthia iungit cyros?
Ipsa tibi quamvis lumen non condita nube
Proferat, ut facias nocte, orator, iter

Siquis in Oceano surgentes conferat undas,
Tot uagantur fluctus, non habet Ionium
Tota licet undis depreussus Manta procelles
Se liget Ionijs cum prece perre deij.

Hec sedes

Hæc sedes, quæ te merito veneratur honore,
Quædâ Titulij proxima Apostolici.
Dant veniam, gaudio si quis modo tellinus aures,
Hæc quondam sceptris altera Roma fuit.
Nondum condiderat medijs in fluctibus urbem,
Quæ nunc tot gentes sub ditione tenet;
Aurea quæ Divi surgunt penetralia Marci,
Obvia tunc nautis canna palustris erat.
Sic quæ nunc Veneti tam magna negotia curant,
Nereus Adriacis regna tenebat aquis.
Quæ placido portus nunc auget æquore nautas,
Huc non auditas exultat undas rates.
Quum prima exactus ductor Trojanus et urbes,
Per varios casus venit ad Euganeos.
Nunc si quis videat, certe non cogitet arguam,
Olim quæ Venetæ stagna paludis erant.
Quin verum dominam spectatus forte per urbem
Si legat attentis omnia visa oculis,
Esse hic Stelligeri veneranda palatia Olympi.
Credat, et innumeros hic habitare deos.
Sic rerum series, sic magnas vertitur ordo,
Ac in se facti sic redeuntis opus.
Omnia mutantur, nihil est ut fide, quod non
Cogatur varias ire, redire vias.
Et nunc ~~vix~~ patroc vix extant præditi arces,
Horridas filus tenet nunc ubi Troja fuit.
Concidit et Babylon nostris ditata trophæis,
Concidit et Carris nobilis urna jens.
Quæ nunc est Venetis arbor imperiosa per æquos
Hæc eadem Carnis tunc Aquileja fuit.

Castella in tumultu etiam quamplurima cernis
 Tot Romanorum regna quere Ducum.
 Hec olim, autistes, majore carmine dicam,
 Ac titulis addam nobile stemma tuum.
 Nunc Castalij cogat decedere tui,
 Horridellæ mortis proxima pauperis,
 Quæ premor; ut Venetæ non jam magis urgeat hostem,
 Verum supplicia tu auri ferre potes.
 Sunt tibi divitiæ, quibus et virtute fruaris,
 Est clarum præcipua nobilitate genus.
 Sunt mores fidei si committantur amaris,
 A vera digni posteritate legi.
 Castator Sybriæ urnas concessit avorum
 Largitus vati, fœne suarumq; domum
 Lætavit tenne victor insepulta Tibullum,
 Hæset ut Orpheus notior esse Lyra.
 Auxit Vergilium veneratus Cesar, ut olim
 Superet Latio per freta tanta Deos.
 Flaccum Mænas Albanis jussit in agris
 Bædine Sestocæ sollicitare fidem.
 In quoque si nostris, præstat tibi omnia plebis
 Laudibus extollam teque tuumque genus.
 Nunc satis; antiquam paucis laudasse Cathedram,
 Dæm tenui moveo fida canora manu.
 In qua sic sedes imitatus facta priorum,
 Qui celi nitidos hinc fabricare globos.
 Ut cum fatales claches tibi venerit annos,
 Factus ætherum spiritibus astra petas.
 Teque colant gentes: cineresque et ossa recedente,
 Unde tibi querat credulus æger opem.

RAPSODIA II. DE AQUIL. DIBCESI.

Anne tibi gratum fiat si carmine labor,
Autistes solio debita iura tuo!
Atque id summum, ne longa exorsa secutus
Offendam numeris, pectora sacra meis;
Dirinasque aures, quæ sic majora sequuntur,
Ne possis, fidibus usque vacare meis.
Ergo summa sequar. Carui tua iussa precor,
Quos Alpis saxis, quos mare claudit aquis.
Alpis ad boream sequitur, curvantur in arcus,
Verberat equoreas humiculus Auster aquas.
Notiis gentes, et duri terra Liburni
Audiet editis, imperisq; tuis.
Et per quas rupes celo spectabilis Argos
Vecta trahitur fluctus, venit in Adriacos.
Quo celer Hemulus, Nauportus, summovet undas,
Alpinis rapidum flumen ab ageribus.
Tunc et Pollucis septimo fonte Timaei
Demissi rapidas cillarum, aufert aquas.
Sic quæ terribiles posuerunt iniqua Colchis
Tempore, quo fugit filia sua patrem.
Fraterus Hygiea sacrauit sanguine manes,
Cujus et Absyrtis insula nomen habet.
Non satis, Argivi sanendit Actæa tyranni
Furia, sic lego sic in amore furas.
Ergo fugam appropinquans venit, quæ surgit in altum,
Qui de Medea nomina collis habet.
Tristis ambages, horrendæque murmuræ nocte
Sunt adhuc quisquis arva propinqua colit.

Carre sub iunxit, qua tendunt Pauciores, ditum,
Qua Dracon, horrida, qua saepe urget aquas.
Illic Antistites quacumque ab origine gentes,
Sponte favebantur jure subesse tuis.
Hinc ubi digressus, tum recta dirige cursum
Qua geminum extendit Alpibus utroque latum.
Qua fert in Phetor montani terra Tridanti,
Dux fortis pueri notior ipso necesse.
Clam matrem exceptum, et charo genitore perennis
Hunc Judeorum sordida turba canunt.
Cujus et immensum penetrans miracula mundum,
Divinamque frequens turba fatur opem.
Sunt hec: mactati pueri quam videris urnam,
Dies Ortygio vera magis Tripode.
Serge hinc alterius, per Norma saxa, procellis
Larius assurgens, qua tovat usque lacus.
Gens tibi Graeca genus meritos prestabit honores,
Illa Digas sub ditione tua est.
Flute tuos iterum sed plana per agmina gressus
Ad Phætoncos qua strepit unda rogos.
Hic odisse patris carum, et fletu sorores
Aspicies fratris, tristitia busta sui.
Cum metire oculis, tum late prospice gentes,
Quidquid erit, terrez sub tuo jura veniet.
In faros redias: Mantus tibi Mantua vatij
Occurret, princeps Mantua dives avip.
Dux te patre sacro remorabitur, et tibi dicit:
Est mihi surgens proxima fama Syria.
Hinc Verona potens, docto celebrata Caballo;
Hinc et Senonum Provincia alumna soli:

Et mea cara parens, nupti dilecta conor,
Que bibit gelidas Pachilionis aquas.
Dexter abi; Illiac, profugique Antenoris arces,
Urbsque tuum sequitur, Taurisimisque forum.
Ne Bellumque, ne Forti prosequar arces,
Iudicium sequitur cuncta parva tuum.
Et que vixta iacet raptis Concordia muris,
Quaque Bonatini flumina caua sonant
Sive Tergestris, que rupibus addita cernit
Menia, jam spes condita rapidibus.
Et que commoto circumfusa Adria fluctu
Aut rapidum extremis attonat equor aquis.
Cum tibi tot gentes, tam latus parvatus orbis,
Invisus una tamen plus Aquileja placeat.
Urbs vetus, et quondam principis habitata latini,
Urbs contra incursum condita barbaricof.
Et merito: quando sola hec insignia honorum
Tradit, et ut vere sis Patriarcha facit.
Quamvis Hannorum vesanos passa furor,
Vix nunc exidui signa relicta gerat.
Ut si quis videat, nec fama auerit, olim
Non aliam, quam que septem deos habet;
Non credat tantum bella potuisse, tumultus,
Quodque subvertit omnia tempestas.
Debit hec primum sanctos audire precatus
Ipse tuos, feret cum pia vota Deo.
Qualis cum sacras Iunonem processit ad aras,
Atque preces retulit, atque holocausta dedit.
Tunc ego te vidi, et stupescit pectora dixi:
Plus tibi, Roma potens, plus tibi, Rome, feret.

Deo quis

Sed quis prescribat vite tibi facta minorij?

O decus, o Veneti gloria magna soli?

Cui sic castalius lumen blanditur, et autrum,

Dicantque liquor, Coriciusque furor.

RAPSODIA III ENCOMIASTICOS.

Cum te multiplex certamine munere honorent,

Et variis studeat quisque placere modis.

Ecquid ego ad Citharæ possum tibi ferre sonum?

Ne tacitas numeris pretereare meis.

Non sum Mimnermus, Saton, nec sacra pluteæ,

Sed nec Theres sunt mihi plectra Lyre.

Ipse solum quicquid tenui vel carmine possum,

Id solum, Antistes, in tua vota feram.

Neve tui mores sileantur, neve per orbem

Non tua cantetur tam generosa domus.

Ergo tuos miratus avos, et facta tuorum,

His te sic meritum prosequer hominibus.

Silicet ut vivas longissima tempora felix

Usque in longos, Nestoreosque dies.

Quando sacratis sic es tu Deditus aris,

Ut te sit nullus Religione prior.

Certe concordæ debent tibi longa fovore,

Ac bene felici stamina ducta manu.

Et quæ Stelligeri fuerit concordia Cæli,

Cum solent aspicere natus in orbe novum.

Vives, et longum spargetur fama per ævus,

Terrarum quantum circuit Oceanus.

Non de plebe tui, qui te genuere parentes,

Est tibi de summa nobilitate genus.

Adde

Adde quod in Teucrijs, quorum, si vera fatemur,
Sunt nunc a superis regna secunda deis
Terminis hae cum multis tibi sunt communia, certe
Illud de meritis nunc venit omne tuis.
Quod morum probitas, quod summa modestia vitae,
Ac tibi plus alijs notior est genius;
Quodque usus rerum, saevique scientia juris,
Doctrinae per numeros currere lingua suos
In te justitia est, in te reverentia recti,
Veraque non ficta cum pietate fides.
Non tibi clivis, non desidijs otia vitae,
Blasphemiae aurum plurima causa mali.
Uteris, ut fas est: large succurris egenis,
Ab te non vacuus pauper abire solet.
His donatorum renovas cognomina factis,
Atque tuis superas nobile securum domus.
Ut ferrugineos vivunt estate hyacinthos
Candidas Pestanis lilias nata iuris.
Non auro, ut multi, sacros mercarij honores,
Nec falsum queris ambitione decus.
Hoc quod habes, meruit quondam tua splendida virtus,
Virtus tam multis cognita iudicijs.
Non tu venales exponis nauticae aures,
Glebae iudicium munera ~~te~~ nulla tuum.
Talis erat, iudex qui nunc sedet Haemus umbris,
Talis vel Minos, vel Hadamantus erat.
Ergo majores olim, mihi redito, honores
Suspendet meritis debita spolia tuis.
Non hae metas tibi, longe majora sequeris,
Si mea Pirium pectora munera habent.

Et qui sibi meruit nunc maxima corpus
Hecunia, victor egressus saepe minora tulit.
Iam sperare potes ruber sacra dona galeri,
Et quicquid Romae regia majus habet.
Tunc ergo fatales si dantur proferet annos,
Luz sic observat parca severa dies.

Ad Citharam gemina rediit tempora lauro
Laudibus extollam tegra haecque Domum.

Plus erit hoc quam si celatus Ponto uideres
Indo, aut Minotaurius in grege foret.

Plus erit hoc, quam si ductor e marmore vultus,
Spectaret Paris patria cara tuos.

Hae pereunt usque, renovat se mensa per gaudia,
Qualis ad auroram sic nova semper Aris.

Qualis frater nos iterum quoniam legerit ignes,
Renovat et vultus mensura lucas suos.

Ergo Sisyraeae, subtera nomina chartis
Ipse tua, ut possis ire per ora virum.

Ni subeant votis contrarias fata secundis,
Aut mea sibi deservat ora calor.

Encomiasticon Beatae Mariae - Ms. Monti
RAPSODIA IV. DE CONCEPTIONE V.

Qui Mariam veterum maculam (1) traxisse parentum
Credidit; ah (2) nimium credulus ipse fuit.

Et qui non doctus sulus hoc diffudit in aures,
Ah quantos motus impietate furit.

Cur ego sic credam, ni matam forte videri
Esse? quod antiqua simplicitate vector.

(1) Culpram. Ms. Monti.

(2) Ehw. ms. Monti.

(3) ille. ms. Monti.

(4) Et sur hoc credam
ms. Monti.

Hi quatuor
versus demum
in m^{to} Mint.

Te testem appello, cui celi arcana patescunt
Reges, Donato spesque decusque domus,
Et te Sancta parens, hoc non me credere quauis
Arguta quidam garulitate ferant.

Non dicit hoc de te quicquam sperare loquere,
Qui colat hanc nostram uacua pietate fidem

(a) De. m^{to} Mint.

Si (a) preservato potuisti femine nasci,
Quae fueras mater Virgo futura Dei.

Et cur non potuit, qui terras fecit, et undas

(b) Ex. m^{to} Mint.

De (b) nihilo, et summis addidit astra prolij.

Aut cur non voluit, cum sit dignatus, ut esset

Post etiam sanctum Virgo puerperium

Hi duo versus sunt
in solo m^{to} Mint.

Salve sancta parens cuncta puerpera regem:

Qui terras proprio numine et astra regis

Virgo Dei genitrix hominum spes una salusque

Concepta es, fateor, et sine labe satas.

Quod si quis me aliter cogat vel morte fateri,

Non faciam; plus est cum pietate mori.

Anne domum deuit maculari labor parantum,

(c) Sancto. m^{to} Mint.

Quae fuerat magno (c) post habitanda Deo?

In solo m^{to}
Mintino

Quod si bellorum Dea maxima dicitur olim
De patris Aegypti vertice nata Jovis.

(d) Cur non conceptam
te puro sem. etc.

Cur te conceptam immaculato semine credam (d)

(e) Ac culpam primi non
habuisse hominis in
m^{to} Mintino

Aut primi culpe incubuisse hominis? (e)

Si tu sola Deum potuisti ferre Deorum,

In tua cum venit viscera factus homo?

In Virgo, tu Sancta Parens, tu filia nati,

Quod natura stupet, credere esse tui.

In m^{to} Mint.

Thy rubus ille ardens et non combustus in igne?
Thy radix Jesse: An Terebinthus eras?

Santa prius fueras, quam sidera ferret Olympus

(f) Tellus. *Ms. Minut.* Gramina quam terras (f), quam mare haberet aquas

Et quod non unquam decursum contigit annis,

Quamvis antiquo gurgat ab usque Chao.

absentia { Ne quondam longo venienti fiet in quo, }
Ms. Minut. { Quamvis excurrarit secula longas dies }

(g) genita *Ms. Minut.* Ante tuos nata (g) pueri te genuere parentes

*** Portus et aura* Virgo cerulei stella secunda maris.
maris Ms. Minut.

Te vocat in mediis periturus nauta procellis,

Ne miser & quoreis immoriatur aquis

Te vocat obscura conulusq; carceris umbra,

(h) Ut liceat per te. Ut per te possit (h) liber abire domum
Ms. Minut.

Et desperato confusus confusus vulnere miles

In te conversus, Virgo precatur opem.

Et se commendat sole tibi Santa, orator,

Hostibus obsequos cum timet ire vias.

(i) Servas. *Ms. Minut.* In sola intactis defendis (i) ab hoste puellas,

(j) Quis sibi te pura sine *Ms. Minut.* Quis (j) tibi & vel sola virginitate plaunt
placitate vocant. Ms. Minut.

(l) nova *Ms. Minut.* Vocem audit jurdus, vel (l) quos suscipit astra,

Et per te loquitur, qui modo mutus erat.

Per te jam factis potius est remeare sepulchris

(m) Fatalem in vitam *Ms. Minut.* In vitam fati (m) mortuus ante diem.

(n) possim. *Minut.* Non mihi si centum sint ora sonantia lingua (n)

(o) Saepe pro meritis *Ms. Minut.* (o) pro meritis possim facta stupenda loqui.

(p) Nilum sic *Minut.* Sed nec tam brevis (p) fieri miracula chartis,

In quibus eloquimur te sine labe satam.

Credimus hoc de te, longoque fitebimur quo,

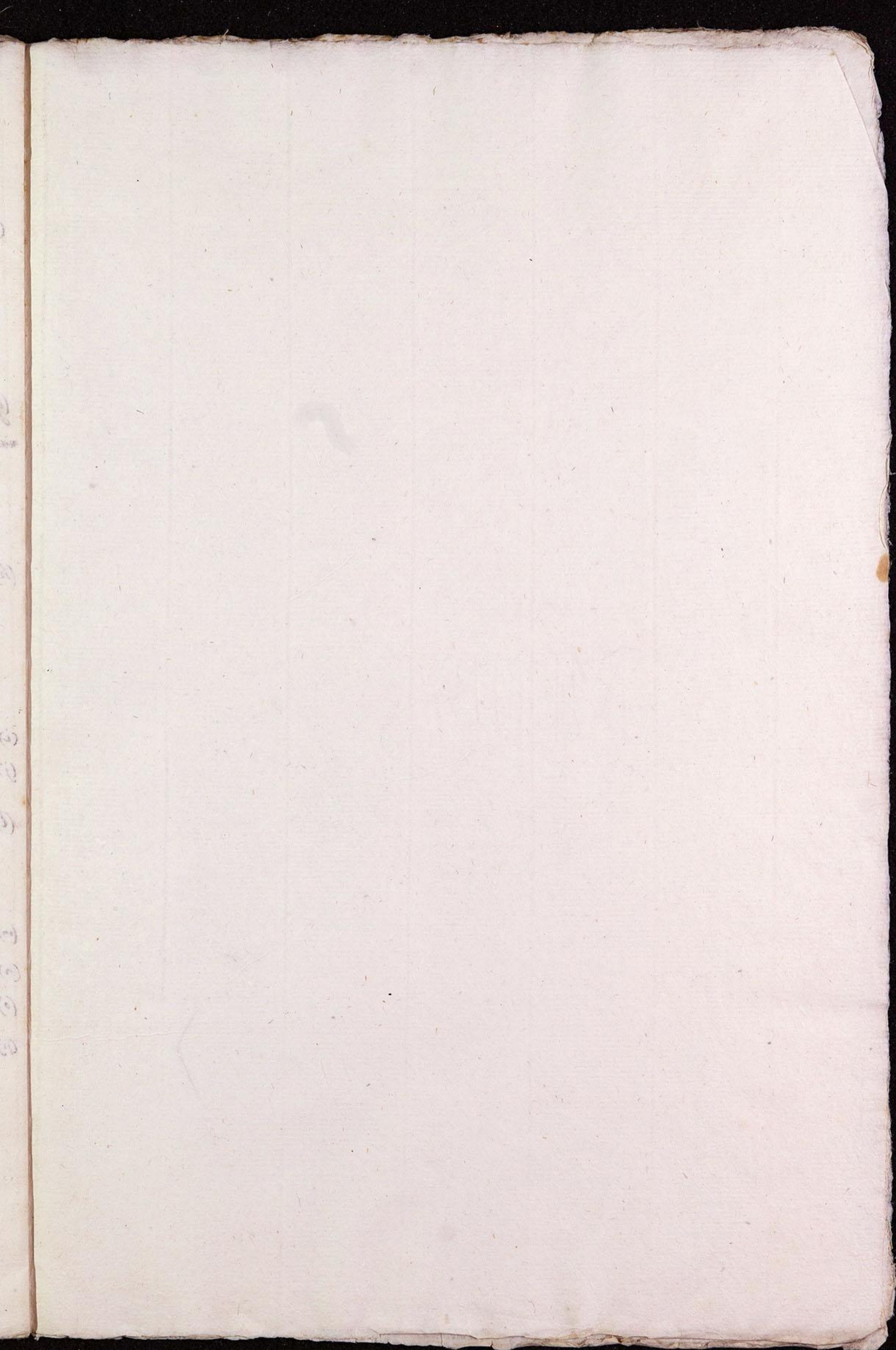
Auferet hanc hominum vis mihi nulla fidem.

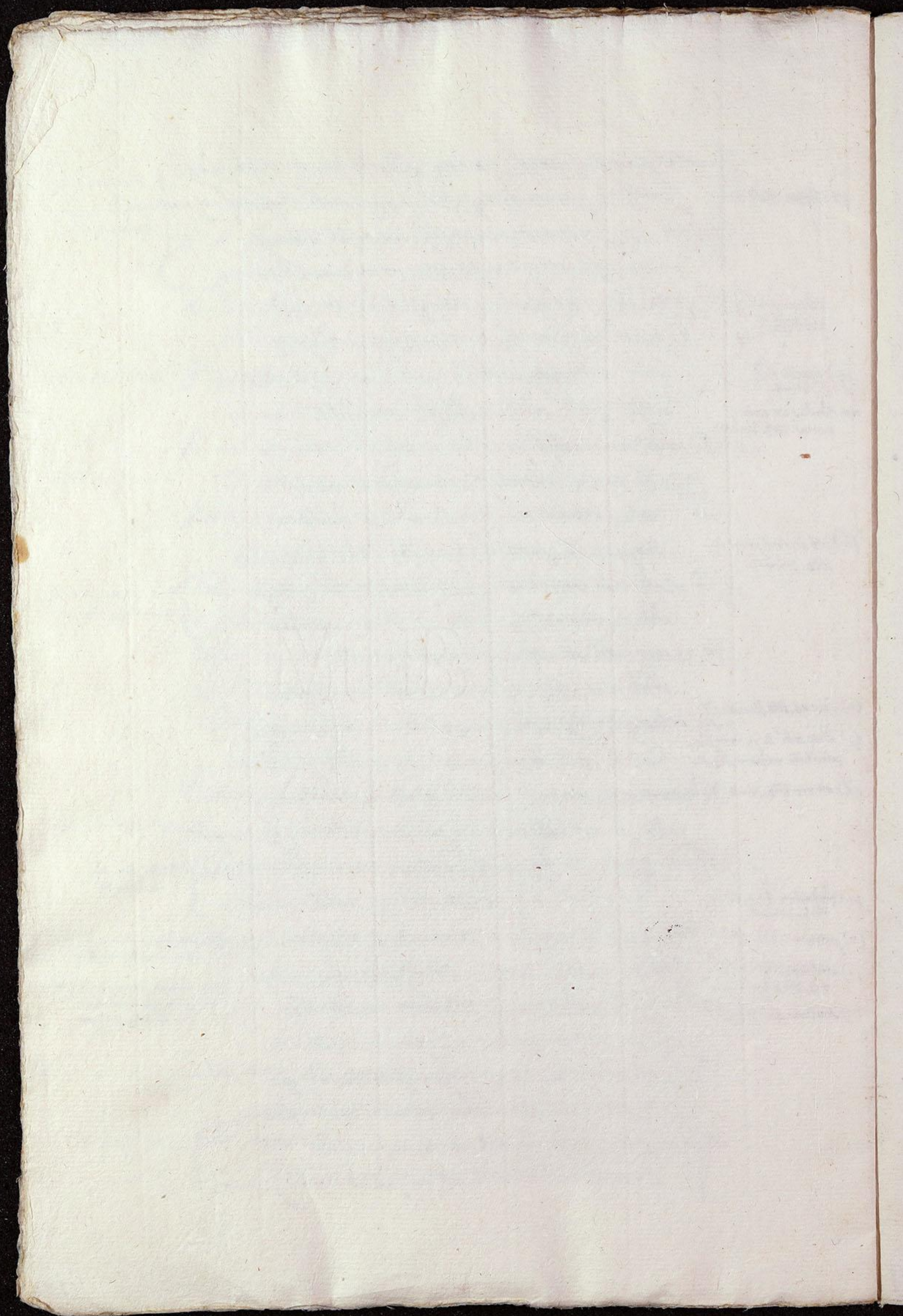
Non si Cecropius crepescit incordia tauri,

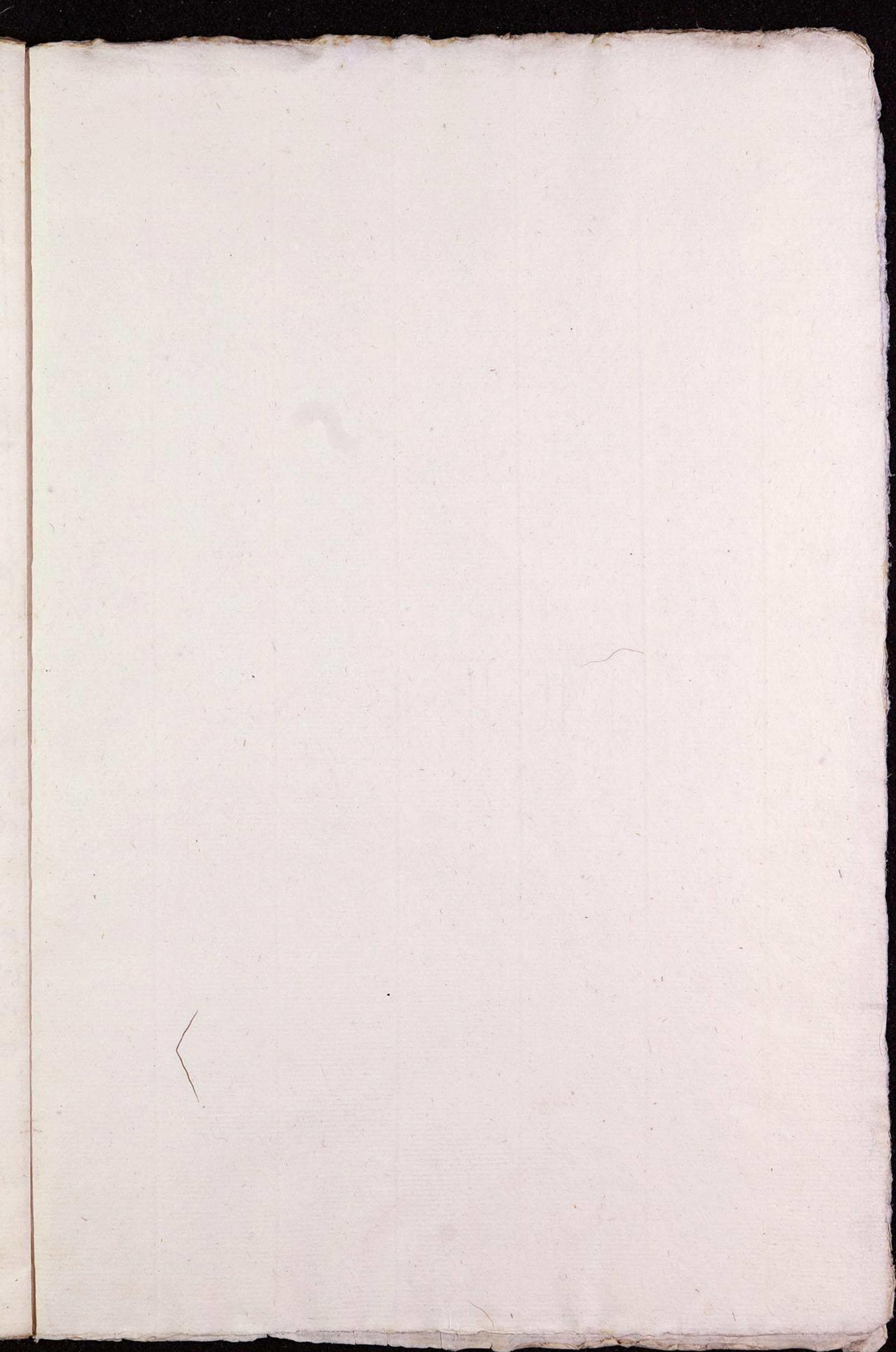
Ac mortem intentent suppliciumque grave.

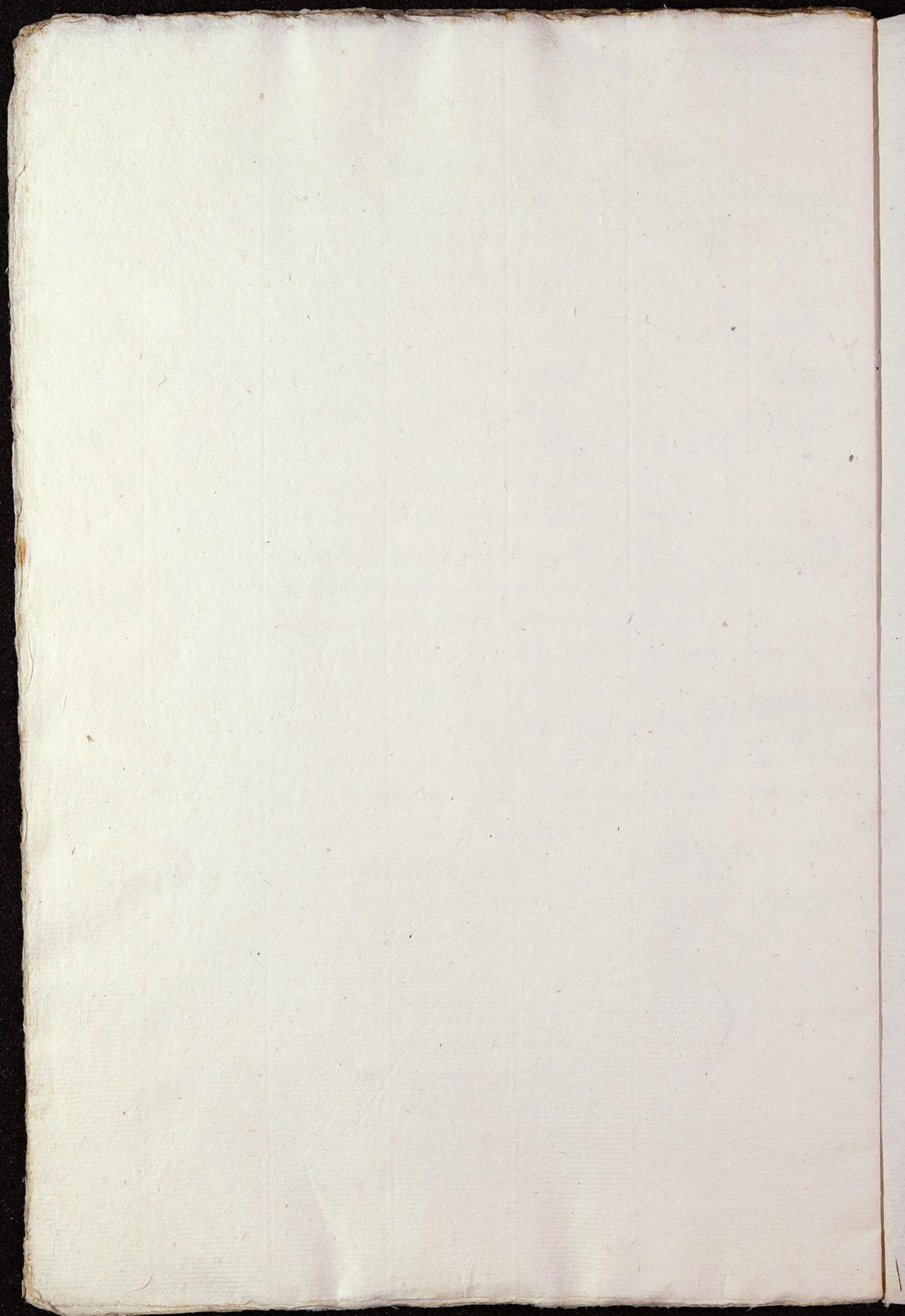
[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript.]

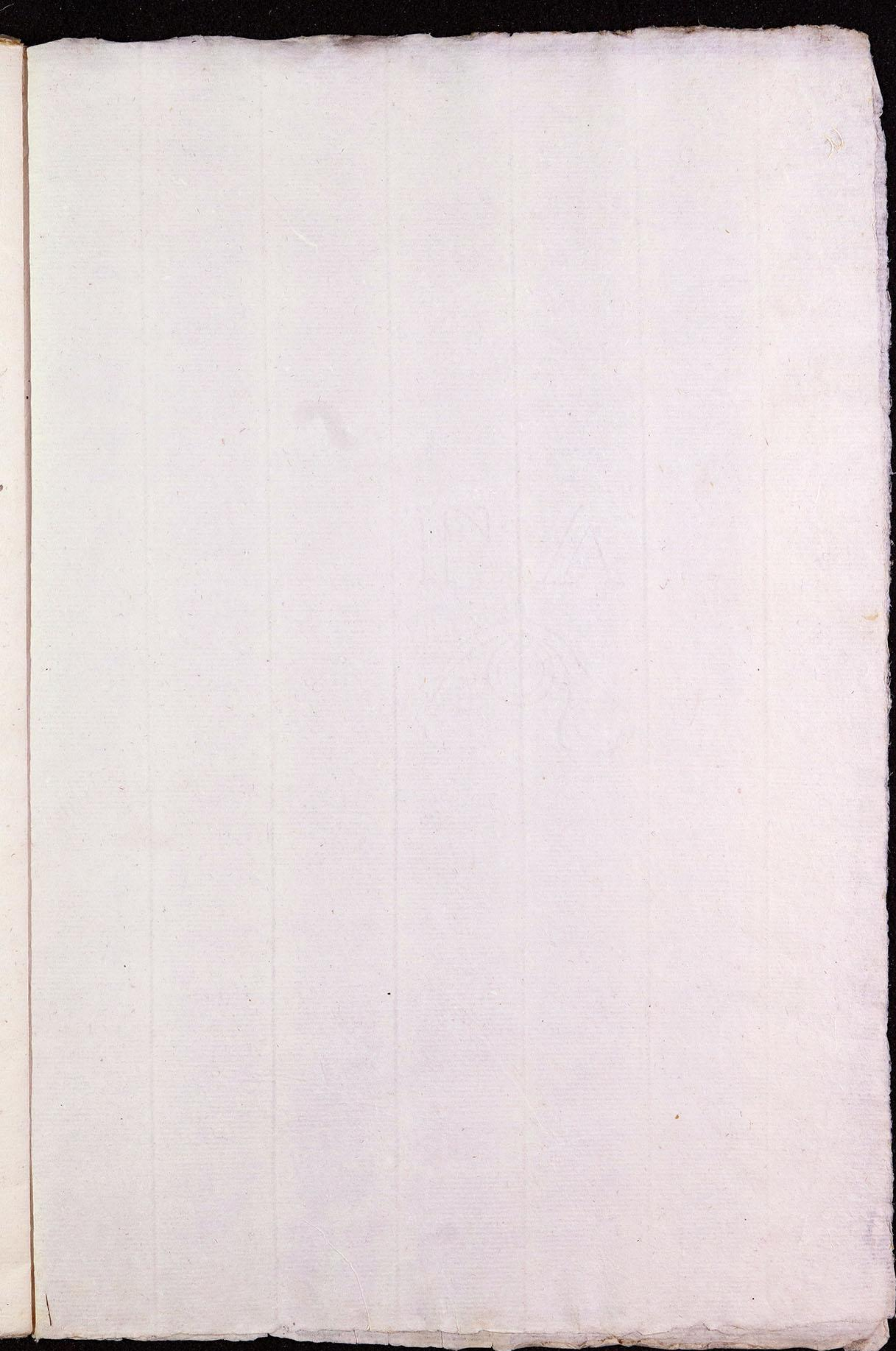

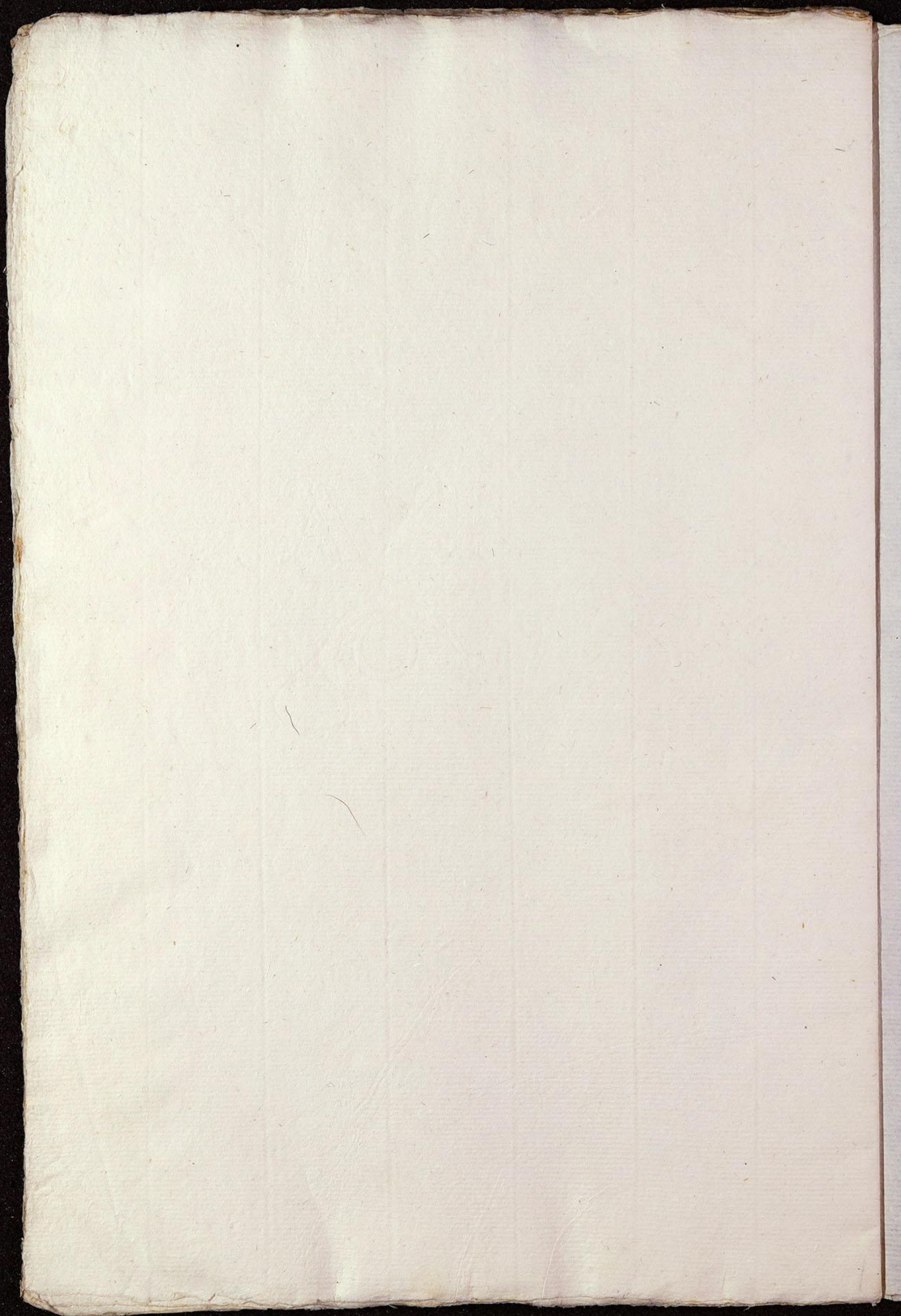

IN 18

